

стъпишъ закона, ще почна пакъ да те товаря“. — „Не мога да нося“. — „Ще носишъ“. Азъ ви казахъ какъ можемъ да се освободимъ отъ нашия товаръ. Всъки отъ сърце тръбва да каже на Господа: „Азъ съмъ благодаренъ отъ душа и сърце за всичко, което Си ми далъ“; защото Богъ е далъ на всъки човѣкъ хиляди блага, но той не знае какъ да използува тия блага — „Вода гази, жаденъ ходи“. Много търговци сѫ недоволни — защо? — защото имали 10 хиляди лева и не имъ стигали. Като имъ дадешъ 20 хиляди, пакъ не имъ стигатъ; дадешъ имъ 50 хиляди, 100 хиляди, пакъ сѫ недоволни. Знаете ли съвременното човѣчество на какво мяза? Сигурно сте чели за онзи рибаринъ, който намѣрилъ едно красиво око. Попитали го: „Колко искашъ за това око?“, — „Колкото то тежи“. — „Прѣтеглете го“. Турли 10 грама, окото недоволно, турили 20 грама — пакъ недоволно, турили 100 грама — недоволно, турили единъ килограмъ, 100 кгр., 1000 кгр., 10000 кгр., всичкото злато — окото останало пакъ недоволно. „Какво ще правимъ — не може да се изплати?“ взели да се питатъ. Най-послѣ повикали единъ старъ мѣдрецъ и го попитали: „Какво да правятъ“. — „То е много лесна работа — отговорилъ мѣдрецъ — вземете малко прѣстъ и посипете окото“. Направили това, и кѣпонитѣ съ окото се вдигнали нагорѣ. И Господъ единъ день, като ни види недоволни, ще каже: „Турете прѣстъ на очите му“, и ние вече ставаме доволни. Както ние често обичаме да подсоляваме и подпиперяваме нашето ястие, така и Господъ, като не сме доволни, ще ни тури малко соль или пиперъ, за да ни направи доволни. За-